

El sistema econòmic de l'Estatut

En Pere Coromines va donar a Lleida les xifres que segueixen en resposta a les publicades pel ministeri d'Hisenda.

	Pessetes
Dèficit de les despeses generals.	1.029.009.657
Dèficit presupost extraordinari.	177.911.062
Total.	1.206.920.719
A deduir:	
Impost utilitats funcionaris	57497.516
Correus i Telègrafs	108.112.744
	1.65.610.260
Promig del dèficit anual	1.041.310.459

Primera observació: Aquest dèficit és el que es produirà si el sistema de l'Estatut s'apliqués a tot Espanya. Essent la població de Catalunya el 11'36 per 100 de la població espanyola, segons el tractadista Sr. Velarde, citat per "La Llibertat", correspondria d'aquell dèficit a Catalunya 118 milions de pessetes. Cal tenir en compte això, perquè són molts els que atribueixen el suposat dèficit a Catalunya.

Segona observació: No pot acceptar-se que aquell dèficit provingui de l'aplicació de l'Estatut perquè les despeses i els ingressos són trets de pressupostos que es liquidaren amb dèficit. Segons el ministre d'Hisenda, l'exercici actual es liquidarà amb un dèficit de 510 milions de pessetes. I com que les despeses de sobirania a les quals es refereix l'estat núm. 12 són el 80 per 100 del pressupost amb Estatut sense Estatut, han de deixar un dèficit del 80 per 100 de 510 milions, és a dir, de 408 milions. Així el dèficit atribuïble al règim estatutari es reduiria a 633 milions, dels quals pertocarien a Catalunya 72 milions i mig.

Tercera observació: Quan anem a tractar per les despeses del temps a venir, no podem acceptar que entre les xifres components del dèficit que produiria l'Estatut es comptin els 177 milions del Pressupost extraordinari que des de 1930 ha desaparegut.

Quarta observació: Per a calcular aquell suposat dèficit s'ha tret un promedi d'ingressos de cinc

El nou Govern

La crisi ha estat solucionada molt ràpidament, tal com exigien les actuals circumstàncies. Aquest fet ens prova que els homes de la República saben compenetrar-se i són conscients dels seus deures.

Com a catalans, però, lamentem la sortida de l'Alcalà Zamora, el qual és un perfecte cavaller i un ferm defensor de les llibertats de Catalunya.

L'haver estat nomenat per la Presidència el senyor Azaña, és una garantia per la República i per les llibertats de Catalunya. L'Azaña és l'home que des del Ministeri de la Guerra ha realitzat una veritable revolució i ha estructurat l'exèrcit de la República; és també l'home, que junt amb l'Alcalà Zamora, ha defensat llealment dins el Ministeri i a les Corts, el pacte signat a San Sebastian.

exercicis que no podem acceptar, per la senzilla raó que en els primers d'aquells exercicis no existia el monopoli de petrolis. D'això ve principalment que en l'exercici 1925-26 els ingressos per monopoli només constin per 669.912.134 pessetes, mentre que en 1930 produïren 949.876.763 pessetes. Una cosa semblant passa amb els recursos ordinaris del Tresor, que en 1925-26 només donen 50 milions i l'any 1930 produeixen 93 milions. Es lícit de treure promedis per a temps a venir amb xifres tan deficientes?

Cinquena observació: No podem acceptar el promedi de despeses dels cinc exercicis com a previsió futura, perquè en 1925-26 encara es reflectia en el pressupost la despesa extraordinària per la guerra del Marroc amb una xifra 400.140.252 pessetes, mentre que l'any 1930 el Marroc només va costar pessetes 180.043.591. També això ha de carregar-se al dèficit de l'Estatut? Per la mateixa raó les despeses de guerra i marina que l'any 1925-26 costaren 656 milions, l'any 1927 es reduïren a 508, i si més tard han augmentat és perquè han estat acumulades al Pressupost ordinari les restes de l'extraordinari que l'any 1929 van pujar 154 milions de pessetes. Cal també aplicar aquests 150 milions al dèficit de l'Estatut?

Sisena observació: Les estadístiques del Tresor demostren l'efecti-

Esperem que el nou govern portarà a cap l'obra que tots volem de la República, i que serà ell el que ens portarà l'aprovació de l'Estatut de Catalunya.

Excepte Alcalà Zamora i Maura, tots els altres ministres han continuat als seus llocs, la qual cosa, si bé no és una solució prou esquerrana, ens satisfà i n'esperem bons fruits per la República i per Catalunya.

Estem acabant la discussió de la qüestió religiosa, vindrà ara la de l'ensenyament, difícil també, i de màxima importància per Catalunya. No dubtem, però, que el plet serà solucionat a favor nostre; car creiem que ens assisteix tota la raó; i a més a més, és un dret inherent a la nostra personalitat que en bona llei democràtica ningú no ens pot negar.

vitat de tots aquests errors. Segons el mateix estat núm. 12 l'excés de les despeses de sobirania l'any 1930 ja només fou de 907.980.992 pessetes. Si d'aquí hom en treu el dèficit ordinari ja existent que no prové de l'Estatut i que segons el ministre d'Hisenda pujarà aquest any a 510 milions i si l'ingrés s'augmenta amb els 165 milions i mig que segons el mateix estat produiran la part de l'impost d'utilitats reservada a la República i els segells de Correus i Telègrafs i de la xifra que així resta se'n treu el 11'36 per 100 que correspon a Catalunya es veurà que aquell dèficit econòmic de 1.041 milions es redueix a un desnivell (i encara transitori) fàcil de reajustar amb lleus adaptacions de l'Estatut.

NOTA: Totes les xifres utilitzades en aquestes observacions han estat tretes de les estadístiques facilitades pel ministre d'Hisenda a les Corts Constituents.

La vaga dels obrers de la Brigada Municipal

A continuació publiquem la nota oficiosa de l'Alcaldia tractant d'aquest conflicte. La publiquem a títol d'informació i per tal que quedi registrada en les nostres columnes. Al seu dia la comentarem de-

gudament. No ho fem avui perquè no són aquests moments d'anormalitat i de passió els més addients per a escatir i comentar fets de la importància dels que lamentem.

La tranquil·litat i la vida econòmica de la població estan per damunt de les petiteses que sovintment són la causa i origen de conflictes del caràcter del que tenim plantejat.

Diu així la nota oficiosa:

L'intent d'una minoria d'obers d'aquesta ciutat de provocar una vaga general sembla definitivament fracassat. La immensa majoria dels nostres obrers, donant una nova mostra del seu seny, han acudit al treball, i la minoria que ahir vagà ho feu a contra cor i en virtut de pressions il·lícites.

Pretendre provocar un moviment de gran abast per una causa nímia, i sobretot quan els mateixos obrers interessats havien ja acordat la represa del treball, és una follia, que no pot conduir a altre resultat que el de causar perjudicis inútils.

L'Alcaldia davant d'aquesta perturbació sistemàtica, s'atèn al seu deure elemental de mantenir l'ordre públic i d'assegurar el servei de neteja pública i recollida d'escombraries.

Un cop estigui acabat el desordre i la ciutat torni a viure la seva vida normal, l'Ajuntament donarà compte a l'opinió pública de la seva actuació i de la història d'aquest conflicte, perquè els ciutadans puguin jutjar i comprendre la manca de raó que assisteix als elements que han perturbat durant aquests dies la vida de la ciutat.

Les autoritats, conscients del seu deure de vetllar pels interessos generals de la població, que han d'estar per sobre de tota consideració particularista, imposarà a tothom el compliment de la llei i per cap concepte toleraran que la vida de la ciutat estigui ni un sol moment sota altre domini que el del poder lícit.

L'Alcaldia confia en la sensatesa proverbial de tota la classe obrera conscient de la ciutat, la qual sabrà posar terme a una situació anòmala que solament pot reportar perjudicis, especialment als mateixos obrers.

ANUNCIANTS:

"FOMENT" ES EL DIARI QUE US CONVE.